

<p>25 ΙΟΥΛΙΟΥ. ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΪΑΣ ANNΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. (Σελίς 6-9). Τροπάρια. Μνήμην τελοῦντες Δικαίων, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καί Ἄννης, τῶν φαιδρῶν καί ἀγίων, δοξάζομεν ἀπαύστως, ᾠδαῖς μυστικαῖς, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν ἀκλινεῖς πρεσβευτάς. Ἡ πρῶν ἄγονος στείρα, ἡ ἐκβλαστήσασα, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, σήμερον μετέστη πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἐκεῖθεν αἰτοῦσα Χριστόν, τοῦ δωρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἰλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν. Μνήμην Δικαίων τελοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαιροῦ, πρὸς ἄληκτον καὶ θεῖαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός. Ἴδε φωταυγῆς πανήγυρις, καὶ φαιδρὰ ἡμέρα, καὶ κοσμοχαρμόσυνος, ἡ κοίμησις ἡ</p>		<p>25 ΙΟΥΛΙΟΥ. ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΪΑΣ ANNAΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9). Τροπάρια. Ἐπιτελώντας τὴ μνήμη τῶν Δικαίων Προπατόρων τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννας, τῶν λαμπρῶν καὶ ἀγίων, δοξάζουμε ἀκατάπαυστα μέ ὕμνους μυ- σταγωγικούς τό σπλαχνικό Κύριο, πού τούς ἀνέδειξε ἀκλόνητους πρεσβευτές γιά τὴ σωτηρία μας. Ἡ πρὶν ἄγονη στείρα, ἡ ὁποία βλάστησε τὸν πρῶτο καρπό τοῦ γένους μας γιά τὴ σωτηρία μας, σή- μερα μετατέθηκε στὴν ἐκεῖ ζωὴ (τὴν οὐράνια), ζητώ- ντας ἀπὸ τό Χριστό νά δωρίσει συγχώρηση πταισμά- των, σ' αὐτούς πού τὸν ἀνυμνοῦν μέ πίστη. Ἐπιτελώντας τὴ μνήμη τῶν Δικαίων ἀνυμνοῦμε ἐσένα, Χριστέ, ὁ ὁποῖος κατὰ παράδοξο τρόπο μετέθε- σες τώρα τὴν Ἄννα ἀπὸ τὴν πρόσκαιρη ζωὴ πρὸς τὴν αἰώνια καὶ θεϊκὴ, ἐπειδὴ εἶναι μητέρα αὐτῆς πού σ' ἐγέννησε ὑπερφυσικά χωρὶς ἄνδρα, τῆς Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητέρας σου. Νά, φωτεινὸ πανηγύρι καὶ λαμπρὴ ἡμέρα καὶ χαρμόσυνη γιά ὅλο τὸν κόσμο, ἡ κοίμησις ἡ σεβάσμια</p>
--	--	--

σεπτὴ καὶ ἀξιέπαινος, τῆς Ἄννης τῆς εὐκλεοῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη Ζωὴν ἢ κυήσασα, ἢ ἔμψυχος Κιβωτός, ἢ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, ἢ τῆς ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρᾶς ἢ πρόξενος, ἢ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἡ ζωῆς τὴν πηγὴν, θαυμαστῶς κυήσασα, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην Ἀγνήν, μεθίσταται ἐκ ζωῆς, τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον, ἢ Ἄννα ἢ εὐκλεῆς, γῆθεν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια, συνευφραينوμένη δήμοις, τῶν Ἀγγέλων σήμερον, ἥσπερ νῦν τὴν ἁγίαν, ἐορτάζομεν πανήγυριν.

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν πιστῶν χορεῖαι, τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, τελοῦμεν πανευλαβῶς, ἐν θείῳ Πνεύματι· ἐφέστηκε γὰρ ἡμῖν, τῶν ἰαμάτων ἀστράπτουσα χάριτας, καὶ φλέγουσα πονηρά, ἐναερίων πνευμάτων συστήματα, καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν πιστῶς ὑμνούντων σου, ἀξιάγαστε, Ἄννα, τὴν σεβάσμιον μετάστασιν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ῥάβδον ἁγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἢ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, Χριστὸς ὁ Θεός, τὸ ζεῦγος τὸ ἄμωμον, ἢ ξυνωρὶς ἢ ἁγία, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηνάς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, ὑπεραχράντω Παρθένω, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ

καὶ ἄξια ἐπαίνων τῆς ἔνδοξης Ἄννας, ἀπὸ τὴν ὁποία γεννήθηκε αὐτὴ πού γέννησε τὴ ζωὴ, ἢ ἔμψυχη κιβωτός, ἢ ὁποία χώρεσε τὸν ἀχώρητο Λόγο τοῦ Θεοῦ, αὐτὴ πού διέλυσε τὴ λύπη καὶ προξένησε τὴ χαρὰ, ἢ ὁποία παρέχει σὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡ στό παράδοξο θαῦμα! Αὐτὴ πού γέννησε τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, τὴ μόνη μεταξύ τῶν γυναικῶν εὐλογημένη Ἀγνή, μετατίθεται ἀπὸ τὴν πρόσκαιρη ζωὴ στὴν αἰώνια, ἢ ἔνδοξη Ἄννα, ἢ ὁποία ὑψώθηκε ἀπὸ τὴ γῆ πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ εὐφραίνεται σήμερα μὲ τὰ πλήθη τῶν Ἀγγέλων· Τῆς ὁποίας τώρα ἐορτάζουμε τὴν ἁγία πανήγυρη.

Σήμερα τὰ πλήθη τῶν πιστῶν κατὰ τὴ σεβάσμια κοίμησή σου τελοῦμε μὲ κάθε εὐλάβεια χαρμόσυνο πανηγύρι μὲ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Διότι παρουσιάσθηκαν σ' ἐμᾶς ἀστράφτοντας τὰ χαρίσματα τῶν θεραπειῶν καὶ καίγοντας τὰ πονηρά πλήθη τῶν ἐναερίων πνευμάτων καὶ φωταγωγώντας, Ἄννα ἀξιοθαύμαστη, τίς διάνοιες, αὐτῶν πού ὑμνοῦν μὲ πίστη τὴ σεβάσμια μετάθεσή σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίο.

Αὐτοὶ πού ἀπὸ ἄκαρπα σπλάχνα βλάστησαν τὴ Θεοτόκο ὡς ἅγιο βλαστάρι, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀνέτειλε στὸν κόσμον ἢ σωτηρία ὁ Χριστὸς ὁ Θεός, τὸ ζεῦγος τὸ ἀμόλυντο, ἢ ἁγία δυάδα ὁ Ἰωακείμ καὶ ἢ Ἄννα, αὐτοὶ ἀφοῦ μετατέθηκαν πρὸς τίς οὐράνιες κατοικίες μαζί μὲ τὴ θυγατέρα τους, τὴν ἀπόλυτα ἀμόλυντη Παρθένο, πανηγυρίζουν μαζί μὲ τοὺς Ἀγγέλους πρεσβεύοντας

κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι, οὓς καὶ ἡμεῖς
 συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· Οἱ
 διὰ τῆς θεόπαιδος καὶ πανάγνου Μαρίας,
 προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύ-
 σατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11).

Αναγνώσματα.

Σοφία Σολομῶντος. Ε'. 15-ΣΤ'. 3).

(23 Ἀπριλίου. Σελίς 5-6).

Σοφία Σολομῶντος. (Γ'. 1-9).

23 Ἀπριλίου. (Σελίς 4-5).

Σοφία Σολομῶντος. (Δ'. 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν
 ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ
 πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται.
 Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία
 γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῶ
 γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ
 ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠσπάγη, μὴ κακία
 ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήση
 ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος
 ἁμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας
 μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ,
 ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν
 Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ
 μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ
 νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ
 τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις

γιά τόν κόσμο· τούς ὁποίους καὶ ἐμεῖς, ἀφοῦ συγκε-
 ντρωθήκαμε, ὑμνώντας τους μέ εὐσέβεια λέμε. Ἐσεῖς
 ποῦ ὑπήρξατε πρόγονοι τοῦ Χριστοῦ μέσω τῆς Κόρης
 τοῦ Θεοῦ καὶ πανάγνης Μαρίας, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
 τῶν ψυχῶν μας.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 9-11).

Αναγνώσματα.

Σοφία Σολομῶντος. Ε'. 15-ΣΤ'. 3).

(23 Ἀπριλίου. Σελίδα 5-6).

Σοφία Σολομῶντος. (Γ'. 1-9).

(23 Ἀπριλίου. (Σελίς 4-5).

Σοφία Σολομῶντος. (Δ'. 7-15).

Ὁ Δίκαιος, ὅταν φθάσῃ ἡ ὥρα νά πεθάνει, θά βρι-
 σκεται σέ ἀνάπαυση. Διότι τιμημένα γηρατεία δέν
 εἶναι τά πολύχρονα, οὔτε μετριοῦνται μέ τόν ἀριθμὸ
 τῶν ἐτῶν. Λευκά γεροντικά μαλλιά εἶναι ἡ σύνεση γιά
 τούς ἀνθρώπους, καὶ ἡλικία γηρατειῶν εἶναι ἡ
 ἀκηλίδωτη ζωή. Ἐπειδὴ ἔγινε ἀρεστός στό Θεό,
 ἀγαπήθηκε ἀπ' αὐτόν· καὶ ἐνῶ ζοῦσε μεταξύ
 ἁμαρτωλῶν μετατέθηκε. Ἀρπάχθηκε, γιά νά μὴ
 ἀλλάξει ἡ κακία τῆ σύνεσής του ἢ ἡ δολιότητα
 ἐξαπατήσῃ τήν ψυχὴ του· Διότι ἡ γοητεία τῆς κακίας
 ἁμαυρώνει (σκοτίζει) τά καλά καὶ ἡ περιπλάνηση στίς
 ἐπιθυμίες, δηλητηριάζει τόν ἄκακο νοῦ. Ἐπειδὴ τελει-
 οποιήθηκε σέ μικρὸ χρονικό διάστημα, ἀναπλήρωσε
 χρόνους πολλούς· διότι ἡ ψυχὴ του ἦταν ἀρεστὴ στόν
 Κύριο· Γί' αὐτό ἀναχώρησε βιαστικά μέσα ἀπό τήν πο-
 νηρία. Οἱ λαοὶ ὅμως, ἐνῶ εἶδαν, δέν κατανόησαν, οὔτε

<p>αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπή ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.</p> <p>Ἐκτενής . Κεφαλοκλισία. Συλλειτουργικόν. Σελίς 11-12,-13,-14). Απόστιχα. Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδών, ἕαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνη βιωσαμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον σεμνῶς ὠδινήσασα, Θεοτόκον τὴν ἄμωμον, Ἀμνὰς τιμία, ἡ κυήσασα δάμαλιν, τὸν ἐξαίροντα, ἀμνὸν κόσμου τὰ πταίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, Ἄννα προμητορ Κυρίου, τοῦ σὲ ἐκ γῆς μεταστήσαντος, ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.</p> <p>Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.</p> <p>Χαίροις πεποθημένη Θεῶ, ἐκλελεγμένη ἀγιότητος, λάμπεισι, τοῦ νόμου δυὰς τιμία, ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς, ἐν τῇ θεία χάριτι μεθαρμόσασα, Χριστὸν τὴν τεκοῦσαν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, αὐτοὶ τεκόντες, Ἰωακεὶμ ὁ θεόληπτος, καὶ ἡ ἔνθεος, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος, λύχνοι οἱ ἀνατείλαντες, λαμπάδα τὴν ἄσκιον, οἱ εὐθηνουῦντες τὴν χάριν, τὴν Θεοτόκον τὴν ἄχραντον, μεθ' ἧς δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα</p>		<p>ἐτύπωσαν στό μυαλό τους αὐτό τό πρᾶγμα, ὅτι ὑπάρχει χάρη καὶ ἔλεος στοὺς ἀγίους τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐνοϊκὴ ἐπίσκεψη στοὺς ἐκλεκτοὺς του.</p> <p>Ἐκτενής . Κεφαλοκλισία. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14). Απόστιχα. Χαῖρε τό πνευματικὸ χελιδόνι, ἡ ὁποία μᾶς ἔκανες γνωστὴ τὴν ἀνοιξη τῆς θείας χάρης, πού ἔζησες καλὰ, ἄμεμπτα, μέ σύνεση, καὶ γέννησες σεμνά τὴν ἀμόλυνη Θεοτόκο, τό κειμήλιο τῆς παρθενίας· Ἀμνὰς (ιερό πρόβατο) τιμημένη, πού γέννησες τὴ δάμαλη (τὴν ἱερὴ ἀγαλάδα), πού γέννησε τὸν ἀμνό (τό ἱερό ἀρνί), πού ἀφαιρεῖ τὰ πταίσματα τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία μέ τὸν λόγο γέννησε τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι ἡ μόνη Μητέρα χωρὶς πειρα ἀνδρός, Ἄννα πρόγονε τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος σὲ μετέθεσε ἀπὸ τῆ γῆ· αὐτὸν τώρα ἰκέτευε, νὰ δοθεῖ στίς ψυχές μας τό μέγα ἔλεος.</p> <p>Στίχ. Σκιρτᾶτε ἀπὸ ἀγαλλίαση, Δίκαιοι, μέσα στή χάρη τοῦ Κυρίου.</p> <p>Χαῖρε ἀγαπημένη ἀπὸ τὸν Θεό, διαλεγμένη ἀπὸ τίς λάμπεισι τῆς ἀγιότητος, δυάδα τιμημένη, ἡ ὁποία τίς προεικονίσεις τοῦ Νόμου ἐκ τῶν ὑστέρων τίς ἔβαλες σὲ ἐφαρμογὴ σωστά μέ τὴ θεία χάρη, ἀφοῦ γεννήσατε οἱ ἴδιοι, αὐτὴν πού γέννησε τό Χριστό τὸν ἀρχηγό τῆς ζωῆς, ὁ Ἰωακεὶμ ὁ κυριευμένος καὶ γεμάτος ἀπὸ τὸν Θεό, ἡ Ἄννα ἡ , τὰ λυχνάκια πού ἀνέτειλαν τὴ λαμπά- दा πού δὲ σκεπάζεται ἀπὸ σκιά· ἀπού κάνουν τὴ χάρη νὰ προοδεύει, τὴν ἀγνή Θεοτόκο, μαζί μέ τὴν ὁποία ἰκετεύετε, νὰ δοθεῖ στίς ψυχές μας τό μέγα ἔλεος.</p>
--	--	---

<p>ἔλεος.</p> <p>Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.</p> <p>Χαίροις εὐλογημένη ἡ γῆ, ἡ τὴν θεόβλαστον τῷ κόσμῳ ἀνθήσασα, ἡ νόμῳ ἀδιαλείπτως, ἐμμελετῶσα Θεοῦ, καὶ τὴν χάριν πᾶσιν ὑπογράψασα, δεσμὰ τῆς στείρωσεως ἡ φυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, καὶ τῷ θανάτῳ, τὴν φθορὰν ἀνταμείψασα, καὶ πρὸς ἔνθεον, μεταστᾶσα λαμπρότητα, Ἄννα θεομακάριστε, Προμητορ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν Θεοτόκον κυήσασα, μεθ' ἧς ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν...</p> <p>Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν θεόφρονα, τὴν τὸ θεῖον ὄρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητά, καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεβηκυῖαν, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν. Μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ βαστάσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν, καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστόν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὃν καθικέτευε τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p>		<p>Στίχ. Εἶναι μακάριοι ὅλοι, ὅσοι εὐλαβοῦνται τὸν Κύριο.</p> <p>Χαῖρε ἡ γῆ ἡ εὐλογημένη, ἡ ὁποία ἔδωσε ὡς ἄνθος, αὐτὴν ποὺ ἀνθίσει ἀπὸ τὸν Θεό, ἐσύ ποὺ μελετοῦσες ἀδιάκοπα τὸ Νόμο τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπιβεβαιώνοντας γιὰ ὅλους τὴ χάρη, ποὺ διέφυγες τὰ δεσμὰ τῆς στείρωσεως μέ τὴ γέννησή σου, καὶ μέ τὸ θάνατό σου ἄλλαξες τὴ φθορὰ (σέ ἀφθαρσία), καὶ μετατέθηκες στὴ θεϊκὴ λαμπρότητα. Ἄννα μακαρισμένη ἀπὸ τὸ Θεό, Προμήτορα τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ποὺ γέννησες τὴ Θεοτόκο, τὸ φωτοφόρο λυχνάρι, μαζί μέ αὐτὴν ἰκέτευε, νά δοθεῖ στίς ψυχές μας τὸ μέγα ἔλεος.</p> <p>Δόξα ... Καὶ νῦν...</p> <p>Ἐλάτε ὅλη ἡ κτίσις, μέ κύμβαλα σύμφωνα μέ τὰ λόγια τῶν ψαλμῶν, ἄς ἐγκωμιάσουμε τὴν Ἄννα, τὴ γεμάτη μέ θεϊκὰ φρονήματα, ἡ ὁποία γέννησε τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὰ σπλάχνα της, καὶ σήμερα μετατέθηκε σέ ὄρη πνευματικά καὶ στίς κατοικίες τοῦ παραδείσου, καὶ ἄς φωνάξουμε πρὸς αὐτὴν. Εἶναι μακάρια ἡ κοιλία σου, ἡ ὁποία κράτησε ἀληθινά, αὐτὴν ποὺ κράτησε στὴν κοιλία της τὸ φῶς τοῦ κόσμου, καὶ τὰ στήθη σου εἶναι ὠραῖα, ποὺ θήλασαν τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς μας, δηλαδή αὐτὴν ποὺ θήλασε τὸν Χριστό, αὐτόν ἰκέτευε νά λυτρωθοῦμε ἡμεῖς ἀπὸ κάθε θλίψη καὶ ἐπίθεση τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.</p>
---	--	--

<p>Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16). Απολυτίκιο. Ζωὴν τὴν κηύσασαν, ἐκυφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμόν ἀειμακάριστε.</p> <p>Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).</p> <p>25 ΙΟΥΛΙΟΥ. ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31). Καθίσματα. Ἡ εὐκλεέστατος καὶ ἀξιέπαινος, Ἄννα ἡ ἐνθεος, καὶ πανσεβάσμιος, γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προσκαίρου διαιώνίζει, εἰς ζωὴν ἀθάνατον, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τοὺς πίστει ταύτην μακαρίζοντας. Τὰς νόμου ἐντολάς, θεαρέστως τηροῦσα, μητέρας Ἰσραὴλ, ὑπερήρας ἀπάσας, τὴν μόνην ἀειπάρθενον, Θεοτόκον κηύσασα, ἀγιόλεκτε, Ἄννα Προμήτορ Κυρίου, μεταστᾶσα δέ, ἐκ γῆς</p>		<p>Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 15,-16). Απολυτίκιο. Κράτησες στά σπλάχνα σου, αὐτὴν πού κράτησε τὴ ζωὴ στά σπλάχνα της, τὴν ἀγνή Μητέρα τοῦ Θεοῦ, Ἄννα μέ τίς θεϊκές σκέψεις· γαυτό τώρα μετατέθηκες χαίροντας μέ δόξα σέ οὐράνια κατάληξη, ὅπου εἶναι ἡ κατοικία αὐτῶν πού εὐφραίνονται, ζητώντας γι' αὐτούς πού μέ πόθο σέ τιμοῦν συγχώρηση σφαλμάτων παντοτεινά ἀξιομακάριστη. Ἀπόλυση.(Συλλειτουργικό. Σελίδα 16-17).</p> <p>25 ΙΟΥΛΙΟΥ. ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 17-31). Καθίσματα. Ἡ ἐνδοξότατη καὶ ἀξιαίπενη, ἡ Ἄννα ἡ γεμάτη ἀπό τό Θεό καί πανσεβάσμια, ὑψώνεται ἀπό τή γῆ, ἀπό τὴν πρόσκαιρη ζωὴ, καί ζεῖ αἰώνια στήν ἀθάνατη ζωὴ πανηγυρίζοντας μαζί μέ τοὺς Ἀγγέλους, μαζί μέ τὴ θυγατέρα της καὶ ἀγνή Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύ- οντας ἀκατάπαυστα νά σωθοῦν αὐτοὶ πού μέ πίστη τὴν μακαρίζουν. Τηρώντας θεάρεστα τίς ἐντολές τοῦ Νόμου, ξεπέ- ρασες ὅλες τίς μητέρες τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπειδὴ γέννησες τὴ μόνη παντοτεινὴ Παρθένο τὴ Θεοτόκο, ὀνομασθὴ ἁγία Ἄννα προμήτορα τοῦ Κυρίου· καὶ ἀφοῦ μετατέθηκες</p>
--	--	--

<p>πρὸς θεῖον νυμφῶνα, Δικαίων ὑπέρκεισαι.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... (Τὸ αὐτὸ). Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35). Κανόνες. Ὡιδή Α'. Τῆς Θεοτόκου. (1 Ἰουλίου. (Σελίς 154). Τῆς Ἀγίας.</p> <p>Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ θεῖαν ἔλλαμψιν, νῦν μοι αἴτησαι, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, γεραίροντι σήμερον, Ἄννα πανεύφημε.</p> <p>Ζωὴν τὴν κηύσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας· διὸ πρὸς αἰίζωον, ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαύουσα, χαρᾶς ἀνεκκλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.</p> <p>Ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀσπόρως ἦν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἀγνή, καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέλυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀθεΐας, Ἄγνη παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.</p>		<p>ἀπὸ τῆ γῆ στό θεϊκό νυμφῶνα, εἶσαι ἀνώτερη ἀπὸ τούς Δικαίους.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... (Τὸ ἴδιο). Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35). Κανόνες. Ὡιδή Α'. Τῆς Θεοτόκου. (1 Ἰουλίου. Σελίδα 154). Τῆς Ἀγίας.</p> <p>Πταισμάτων συγχώρηση, καὶ ἀπολύτρωση τῶν κακῶν, καὶ διόρθωση βίου, καὶ θεῖο φωτισμό, ζήτησε τώρα γιὰ μένα, πού ἐγκωμιάζω σήμερα τὴ φωτοφόρα μνήμη σου, Ἄννα πανένδοξη.</p> <p>Γέννησες μέ θεοπρεπῆ τρόπο, αὐτὴν πού γέννησε τὴ ζωή· Γί' αὐτό μετατέθηκες στὴν αἰώνια ζωὴ ἀπολαμβάνοντας ἀπερίγραπτη χαρὰ καὶ φῶς ἀβασίλευτο, Ἄννα κυριευμένη ἀπὸ τό Θεό.</p> <p>Ἡ θεϊκὴ χάρη (ἡ Ἄννα) πῆγε στὴ χαρὰ (στό Χριστό), τὴν ὁποία χαρὰ, γέννησε ἡ ἀγνή θυγατέρα της χωρὶς ἄνδρα, καὶ παραστέκεται μέ πολύ θάρρος πρεσβεύοντας στόν Κύριο, νά σωθοῦμε ὅλοι ἐμεῖς.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἀπὸ σένα ἔλαμψε σ' ἐμᾶς ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· Κατφώτισε μέ θεογνωσίᾳ ὅλη τὴ γῆ, καὶ διέλυσε τὴν καταχνιά (τὴν ὁμίχλη) τῆς ἀθεΐας, ἀγνή παναμώλυνη καὶ παμμακάριστη.</p>
--	--	---

<p>Ωιδή Γ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 155-156). Τῆς Ἀγίας.</p> <p>Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες, καὶ ἐκύησας Χριστόν, τὴν ὑπὲρ λόγον κύησασαν· διό σου τὴν κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.</p> <p>Μέτ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου· ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἀγνήν Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.</p> <p>Ἥλιος ὡσπερ τῆ σελήνη τῆ Ἄννη ἐνούμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς παρθενίας ἀκτίνα γεννᾷ, δι' ἧς τῆς Θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομητορ κεκτήμεθα, τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα, πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.</p> <p>Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 37-38). Κάθισμα.</p> <p>Τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότη καὶ Ποιητοῦ, μήτηρ γέγονας Ἄννα πανευκλεῆς, αὐτοῦ τὰ προστάγματα, ἀνενδότης φυλάττουσα· διὰ τοῦτο θανοῦσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετετέθης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον· ὄθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμη, τελοῦντες ἐν πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως βοᾶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῶ</p>		<p>Ωιδή Γ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 155-156). Τῆς Ἀγίας.</p> <p>Συνέλαβες στά σπλάχνα σου, αὐτὴν πού συνέλαβε ἐκεῖνον πού συγκρατεῖ τὰ πάντα, καὶ γέννησες, αὐτὴν πού γέννησε τὸν Χριστό ἐπάνω ἀπὸ τὴ λογική, γι' αὐτό, Ἄννα, ἐγκωμιάζουμε τὴν κοίμησή σου.</p> <p>Μέ ἐγκώμια ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξη μνήμη σου· διότι γέννησες γιὰ μᾶς τὴν ἀνώτερη ἀπὸ τὰ ἐγκώμια, τὴν ἀγνή Μητέρα τοῦ Θεοῦ, Ἄννα καλεσμένη ἀπὸ τὸ Θεό.</p> <p>Ὁ ξακουστός Ἰωακείμ ὡς ἥλιος, ἐρχόμενος σὲ ἔνωση μὲ τὴν Ἄννα ὡς σελήνη, γεννᾷ τὴν ἀκτίνα τῆς παρθενίας, μὲ τὴν ὁποία ἔλαμψε ὁ φωτισμὸς τῆς Θεό- τητας.</p> <p>Θεοτοκίο.</p> <p>Ἐσένα κατέχουμε ὡς προστασία σίγουρη, Μητέρα τοῦ Θεοῦ· Ἀναθέτοντας σ' ἐσένα τίς ἐλπίδες σωζόμα- στε, καταφεύγοντας σ' ἐσένα περιφρουρούμαστε.</p> <p>Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 37-38). Κάθισμα.</p> <p>Ἐγίνες μητέρα τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου καὶ Ποιητοῦ, Ἄννα πανένδοξη, γιατί διατηροῦσες ἀνυποχώρητα (ἀδίσκτα) τὰστάγματα Ἐκεῖνου· Γι' αὐτό καὶ ὅταν πέθανες, μετατέθηκες σὲ ζωὴ ἀθάνατη πραγματικά καὶ σὲ ἀβασίλευτο φῶς· γι' αὐτό ἐκτελώντας πνευματικά τὴν φωτοφόρο καὶ ἀγία σου μνήμη φωτιζόμεθα ὅλοι καὶ ἀπὸ κοινοῦ σοῦ φωνάζου- με· πρέσβευε στό Χριστό τὸ Θεό, νά δωρίσει συγχώρη-</p>
---	--	---

<p>τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα... Καὶ νῦν... (Τὸ αὐτὸ). Ἰδιὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 157-158). Τῆς Ἀγίας. Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετῶσα ἐτέλεσας, καὶ τοῦ νομοθέτου, μήτηρ τῆς μητρὸς ἐχρημάτισας· διὸ νῦν πᾶσα ἢ κτίσις ἐποφείλει σοι, ἐκτελοῦσά σου, χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον. Μακαρία ἡ κοιλία ἀληθῶς ἢ βαστάσασα, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν, καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, ὡς θηλάσαντες, τὴν θηλάσασαν, Ἄννα, Χριστόν τὴν τροφὴν ἡμῶν. Ὡς βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως κυήσασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεκύησας, καὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης προσεχώρησας, θεουμένη, σεπταῖς μετοχαῖς ἀληθέστατα. Θεοτοκίον. Τῆς παρθένου ἢ κοιλία, θημωνία ὡς ἄλωνος, ἀληθῶς ἐδείχθη, στάχυν ἀγεώρητον ἔχουσα, δι' οὗ ἐκτρέφεται πᾶσα κτίσις, κράζουσα· π, Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου. Ἰδιὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 159). Τῆς Ἀγίας. Οὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῇ ὡς ἀληθῶς, τὴν τεκοῦσαν τὸν οὐρανοῦ, Ποιητὴν τὸν σήμερον,</p>		<p>ση ἁμαρτιῶν, σ' αὐτοὺς πού ἐορτάζουν μέ πόθο τὴν ἁγία μνήμη σου. Δόξα... Καὶ νῦν... (Τὸ ἴδιο). Ἰδιὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 157-158). Τῆς Ἀγίας. Μελετώντας τὰ γραμμένα στό Νόμο τὰ ἔβαλες σέ ἐφαρμογή, καὶ ἔγινες μητέρα τῆς Μητέρας τοῦ νομοθέτη· γι' αὐτό τώρα ὅλη ἢ κτίση σου εἶναι ὀφειλέτης, καὶ γιορτάζει χαρμόσυνα τὴ μνήμη σου. Μακάρια εἶναι ἡ κοιλία πού κράτησε ἐκείνην πού κράτησε μέσα στήν κοιλία της τό φῶς τοῦ κόσμου· καί τά στήθη σου, Ἄννα, εἶναι ὠραῖα, ἐπειδή θήλασαν αὐτήν πού θήλασε τόν Χριστό, τὴν τροφή μας. Ἐπειδή ἔζησες ἀμεμπτα, γέννησες τὴν Θεοτόκο Κόρη, πού γέννησε ἀμεμπτα τό Λόγο τοῦ Πατρὸς, καί πρὸς αὐτόν μέ δόξα καί θεώθηκες ἀληθέστατα μέ τὴ σεπτὴ συμμετοχή σου στή ζωὴ του. Θεοτοκίο. Ἡ κοιλία τῆς Παρθένου ἀναδείχθηκε ἀληθινά ὡς θημωνιά ἄλωνιού, πού ἔχει τό ἀκαλλιέργητο στάχυ, μέ τό ὅποιο τρέφεται ὅλη ἢ κτίση κράζοντας· παντοδύναμη Χριστέ, δόξα στή δυνάμη σου. Ἰδιὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 159). Τῆς Ἀγίας. Γέννησες ἀληθινά οὐρανὸ στή γῆ, δηλαδή αὐτήν πού γέννησε τόν Ποιητὴ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὅποιος σήμερα</p>
---	--	---

σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης Ἄννα Ἐνδοξε.

Ταῖς αὐλοῖς τάξεσιν, αὐλῶ τῷ νοῖ,
συγχορεύεις περιχαρῶς, πληρουμένη λάμψεως,
τῆς πλουτοδότιδος, ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε, τῶν
ἐν πίστει μεμνημένων σου.

Ἰεσσαὶ βλαστήσασαν, ἐκ ρίζης ἐμφανῶς,
εὐθαλῆ ῥάβδον τὴν Ἀγνήν, ἐκβλαστάνεις
ἔνδοξε, τὴν ἐκβλαστήσασαν, ἄνθος τὸ
ἀμάραντον, Ἰησοῦν τὸν Λυτρωτὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταιάν,
τῶν πιστῶν σκέπη, ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα τίθημι,
τῆς σωτηρίας μου, Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε
μὴ παρίδης με.

Ἰδιή ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 160-161).

Τῆς Ἀγίας.

Κυρίου, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ προπάτορες,
Ἰωακείμ τε καί, Ἄννα, οἱ δικαιοσύνη
κεκοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ᾠδαῖς
εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Ἀπάντων, ἐγκωμίων ἡ Ἄννα ὑπέρκειται,
ὅτι παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην
ἐκύησε· διὰ τοῦτο, ἐν χορῶ τῶν Ἁγίων
αὐλίζεται.

Φωσφόρος, καὶ λαμπρότητος πλήρης ἡ
μνήμη σου, μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν κόσμῳ, τὰς
σωτηριώδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα,

σὲ μετέθεσε στὰ ἐπουράνια μέ δόξα, Ἄννα ἔνδοξη.

Μαζί μέ τά πνευματικά τάγματα μέ πνευματικό τό
νοῦ σου πανηγυρίζεις χαρούμενα γεμάτη μέ λάμψη
πού δίνει τόν πνευματικό πλοῦτο· ἀλλά μνημόνευε
ἐμᾶς πού μέ πίστη σέ μνημονεύουμε (γιορτάζουμε τή
μνήμη σου).

Ἀφοῦ βλάστησες φανερά ἀπό τή ρίζα τοῦ Ἰεσσαί,
βλαστάνεις, ἔνδοξη, τὴν Ἀγνήν σάν θαλερό βλαστάρι, ἡ
ὅποια βλάστησε τό ἀμάραντο ἄνθος, τόν Ἰησοῦ τό Λυ-
τρωτή μας.

Θεοτοκίον.

Σ' ἐσένα κατέφυγα τή μόνη δυνατή σκέπη τῶν
πιστῶν· σ' ἐσένα ἐναποθέτω τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας
μου. Παναγία Κυρία Θεοτόκε, μή μέ παραβλέψεις.

Ἰδιή ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 160-161).

Τῆς Ἀγίας.

Οἱ προπάτορες τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰωακείμ καί
ἡ Ἄννα, οἱ στολισμένοι μέ τή δικαιοσύνη (τὴν
ἀγιότητα), ἄς ἐγκωμιάζονται ἐπάξια σήμερα μέ
ὑμνους.

Ἡ Ἄννα εἶναι ἀνώτερη ἀπό κάθε ἐγκώμιο, γιατί
γέννησε, αὐτὴν πού εἶναι ἀνώτερη ἀπό κάθε ἐγκώμιο·
γαυτό κατοικεῖ μέσα στό χορό (στό πλῆθος) τῶν
Ἁγίων.

Ἡ μνήμη σου, σῶφρον (συνετή) Ἄννα, εἶναι φωτο-
φόρα καί γεμάτη ἀπό λαμπρότητα, διότι ἐκπέμπει
στούς ἀνθρώπους τοῦ κόσμου σωτηριώδεις λάμπεις,

<p>χαρισμάτων παντοίων ανάπλεως. Θεοτοκίον. Ἐξ, Ἄννης, ἡ τοῦ κόσμου ἐτέχθης Βασίλισσα, τὸν τοῦ παντός Βασιλέα, καὶ τεκοῦσα καὶ παρθενεύουσα, μετὰ τόκον, Χερουβίμ ἀνωτέρα, Πανάμωμε. Μικρά Συναπτή. Συλλειτουργικόν. Σελίς 38). Κοντάκιον. Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ἠυδόκησας. Ὁ Οἶκος. Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμνήσαι τῆς προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν μετάστασιν. Σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαίρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιουμένη ἀγάλλεται, καὶ ὡς οὔσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῇ γῆ. Γένοιτο οὖν μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ἠυδόκησε. Συναξάριον. Τῇ ΚΕ.' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.</p>		<p>γεμάτη ἀπὸ κάθε εἶδους χαρίσματα. Θεοτοκίον. Ἀπὸ τὴν Ἄννα γεννήθηκες ἐσὺ ἡ Βασίλισσα τοῦ κόσμου, διότι καὶ ἐγέννησες τὸ Βασιλέα τοῦ παντός, καὶ μένεις Παρθένος μετὰ τὴ γέννηση, ἀνώτερη ἀπὸ τά Χερουβίμ, Παναμόλυντη. Μικρὴ Συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σλίδα 38). Κοντάκιο. Γιορτάζουμε τὴ μνήμη τῶν προγόνων τοῦ Χριστοῦ ζητώντας μὲ πίστη τὴ βοήθειά τους, γιὰ νὰ λυτρωθοῦμε ἀπὸ κάθε θλίψη, ὅλοι πού κραυγάζουμε· μμαζί μας Θεέ, πού δόξασες ἐκείνους, ὅπως εὐαρεστήθηκες. Οἶκος. Ἄς συγεντρωθοῦμε ὅλοι, ὅπως λέγει ὁ Προφήτης, γιὰ νὰ ὑμνήσουμε ἐπάξια τὴν παναγία μετάθεση τῆς προμήτορος τοῦ Χριστοῦ. Διότι σήμερα, ἀφοῦ μετατέ- θηκε ἀπὸ τὴν πρόσκαιρη ζωὴ, προχωρώντας μὲ χαρὰ πρὸς τὰ ἐπουράνια ἀγάλλεται, καὶ ἐπειδὴ εἶναι μητέρα τῆς πραγματικῆς ἀληθινῆς Θεοτόκου, κραυγάζει μὲ πί- στη. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριο, διότι γέννησα στὴ γῆ τὴ Μητέρα Ἐκείνου. Ἄς εἶναι λοιπόν μαζί μας, αὐτός πού δόξασε ἐκείνους, ὅπως εὐαρεστήθηκε. Συναξάριο. Κατὰ τὴν εἰκοστὴ πέμπτη αὐτοῦ τοῦ μηνός εἶναι ἡ μνήμη τῆς κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννας, τῆς μητέρας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.</p>
---	--	---

<p>Στίχοι. Μήτηρ τελευτᾶ Μητροπαρθένου Κόρης, Ἡ τῶν κυουσῶν μητέρων σωτηρία. Πέμπτη ἐξεβίωσε μογοστόκος εἰκάδι Ἄννα.</p> <p>Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.</p> <p>Καταβασίαι. Τῆς Θεοτόκου. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 58-60). Ἰδιή Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 163). Τῆς Ἀγίας.</p> <p>Ὡς τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα τὴν μητέρα τεκοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, μετετέθης πιστῶς ἀνακράζουσα· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.</p> <p>Ἡ τῆς μητρὸς τοῦ Λυτρωτοῦ, μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανόν, ἀρεταῖς κοσμουμένη ἀνέδραμες, ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.</p> <p>Πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, θεοφόρε κραυγάζουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ὡραισμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὠραῖον, ὑπὲρ υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ἀπεκύησας Λόγον Πανάμωμε, τὸν τερπναῖς ὠραιότησι, τοὺς αὐτὸν ὑμνολογοῦντας</p>		<p>Στίχοι. Πεθαίνει ἡ μητέρα τῆς Μητέρας καὶ Παρθένου Κόρης, ἡ σωτηρία τῶν μητέρων πού κυφοροῦν. Τὴν εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ μηνὸς ἔφυγε ἀπὸ τῆ ζωῆ ἡ Ἄννα, ἡ συμπαραστάτης στοὺς τοκετοὺς . Μέ τίς ἅγιες πρεσβεῖες αὐτῆς, Θεέ, ἐλέησέ μας. Ἀμήν.</p> <p>Καταβασίαι. Τῆς Θεοτόκου. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 58-60). Ἰδιή Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 163). Τῆς Ἀγίας.</p> <p>Ἐπειδὴ γέννησες τὴ Μητέρα τῆς ἀληθινῆς ζωῆς, Ἄννα, μετατέθηκες στὴν ἀληθινὴ ζωὴ κραυγάζοντας μέ πίστη· Ὑπερῦμνητε Κύριε, Θεέ τῶν πατέρων, εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.</p> <p>Ἐσύ πού ὑπῆρξες μητέρα τῆς Μητέρας τοῦ Λυτρωτοῦ , Ἄννα, ἔφυγες ἀπὸ τῆ γῆ πρὸς τὸν οὐρανὸ στολισμένη μέ τίς ἀρετές, κραυγάζοντας ὑμνολογικά· Θεέ τῶν πατέρων, εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.</p> <p>Ἐφυγες γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ, γιὰ τό πλάτος τό εὐρυχωρότατο τοῦ Παραδείσου τῆς ἀπολαύσεως, γιὰ τό ἀβασίλευτο φῶς, ἐσύ πού εἶχες μέσα σου τό Θεό, κραυγάζοντας· Θεέ τῶν πατέρων, εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Στολισμένη μέ τίς ὠραιότητες τῶν ἀρετῶν γέννησες, Παναμόλυντη, τό Λόγο τοῦ Θεοῦ, τὸν ὠραῖο περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ὁ ὁποῖος στολίζει μέ τίς χαρούμενες ὠραιότητες, αὐτοὺς πού τὸν</p>
---	--	---

<p>κατακοσμοῦντα. Ωιδή Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 164-165). Τῆς Ἀγίας. Ἡ μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ στείρα τὸ πρῖν, νῦν δὲ προμήτωρ Χριστοῦ, ὡσπερ τῆς στειρώσεως, οὕτω τῆς νεκρώσεως, ἐκδυσάμενη ἔνδυμα, ἐν χώρᾳ ζώντων βοᾷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Χριστὸς σοι τὰς πύλας ἐκπετάσας, τὰς ἄνω περιχαρῶς καθυπεδέξατο, πύλην ὅτι ἔτεκες, ἦν αὐτὸς διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Ἀγίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα, Ἀγίας ἀειπαρθένου Μήτηρ γέγονας, ἥτις τὸν πανάγιον, Λόγον ἀπεκύησεν, ἀγιασμόν καὶ λύτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Θεοτοκίον. Πολλοῖς συνεχόμενον κινδύνοις, καὶ σάλῳ τῆς ἁμαρτίας κινδυνεύοντα, ὄρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὔραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογεννήτορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον· λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Τιμωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 39-40).</p>		<p>ὑμνολογοῦν. Ωιδή Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 164-165). Τῆς Ἀγίας. Ἡ Μητέρα τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ πρῖν στείρα καὶ τώρα προμήτορα τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ ξεντύθηκε ἀπὸ τὸ ἔνδυμα ὅπως τῆς στειρώσεως ἔτσι καὶ τῆς νεκρώσεως, στή χώρα τῶν ζωντανῶν φωνάζει· τὸν Κύριο ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψώνετε τὸν σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.</p> <p>Ὁ Χριστὸς ἀφοῦ σοῦ ἄνοιξε τίς οὐράνιες πύλες διάπλατα, σέ δέχθηκε μέ χαρά, διότι γέννησες τὴν πύλην, ἀπὸ τὴν ὁποία πέρασε ὁ ἴδιος, καὶ τὴν ἀνέδειξε κλεισμένη μετὰ τὴ διάβαση, ἀξιοθαύμαστη Ἄννα, πού κατέχεσαι ἀπὸ θεῖες σκέψεις· γι' αὐτό σέ τιμοῦμε σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.</p> <p>Ἐκτελώντας ἅγια τὴ ζωὴ σου ἔγινες μητέρα ἁγία παντοτεινῆς Παρθένου, ἡ ὁποία γέννησε τὸν πανάγιο Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού παρέχει σ' ἐμᾶς ἀγιασμό καὶ λύτρωση, θεόφρον (μέ θεία φρονήματα) ἀξιοθαύμαστη Ἄννα· γι' αὐτό σέ τιμοῦμε σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.</p> <p>Θεοτοκίον. Ἐπειδὴ περικυκλώνομαι ἀπὸ πολλοὺς κινδύνους, καὶ ἀπὸ τὴν τρικυμία τῆς ἁμαρτίας, καθοδήγησέ με τώρα, θεογεννήτρια Κυρία, σέ λιμάνι χωρὶς κύματα μέ τίς αὔρες τοῦ Πνεύματος· διότι εἶσαι λιμάνι τῶν χριστιανῶν· γι' αὐτό σέ ὑμνοῦμε σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.</p> <p>Τιμωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 39-40).</p>
---	--	--

<p>Ωιδή Θ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίς 166). Τῆς Ἀγίας.</p> <p>Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσφκίσατο, σὺ δὲ στειρώσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν, ἐκύησας ἀγνήν Θεομήτορα· ἢ συγχορεύεις ἀξιάγαστε.</p> <p>Ἐκ γῆς τῆς γαστρός σου ἀληθῶς γεγέννηται, γῆ ἁγία ἀγεώργητος, στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφήν τὴν ἀδάπανον, Ἄννα πανσόφως μεταστήσαντα.</p> <p>Ἐδέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἄφθαρτος, μετὰ τέλος σὲ, Πανεύφημε, ξύλου ζωῆς νυνὶ μετέχεις, Δικαίων συνευφραίνη συστήματι, καὶ θείων Ἀσωμάτων στρατεύμασιν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.</p> <p>Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, φέγγει πλουσίων χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα Πάνσεμνε, καὶ ζόφον παθημάτων ἐξαίρουσα, ἢν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Μαρία κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον αὐτὴ γάρ, τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας, δουλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς ἁμαρτίας θείῳ νεύματι.</p> <p>Μικρὰ Συναπτὴ.</p>		<p>Ωιδή Θ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελίδα 166). Τῆς Ἀγίας.</p> <p>Ἡ Εὐα μὲ τὸ νόσημα τῆς παρακοῆς δέχθηκε μέσα της ὡς κάτοικο τὴν κατάρα· Ἐσὺ ὁμως ἐλευθερωμένη ἀπὸ τὴν κατάρα τῆς στειρώσεως γέννησες τὴν ἀγνή Μητέρα τοῦ Θεοῦ ὡς εὐλογία· μαζί μὲ τὴν ὁποία πανηγυρίζεις, ἀξιοθαύμαστη.</p> <p>Ἀπὸ τὴν κοιλιὰ σου, σάν ἀπὸ γῆ, γεννήθηκε ἀληθινὰ γῆ ἁγία, ἀκαλλιέργητη, ἢ ὁποία βλάστησε χωρὶς ἄνδρα τὸ στάχυ, τὸν Κύριο πού τρέφει τὸν κόσμο, ὁ ὁποῖος μὲ πολλή σοφία, Ἄννα, σὲ μετέθεσε στήν ἀπόλαυση πού δέν τελειώνει.</p> <p>Σὲ δέχθηκε μετὰ τὸ θάνατό σου, Πανένδοξη, ζωὴ πού δέν ἔχει λύπη καὶ φθορά. τώρα συμμετέχεις στὸ δένδρο τῆς ζωῆς. Εὐφραίνεσαι μαζί μὲ τὸ πλῆθος τῶν Δικαίων καὶ τὰ στρατεύματα τῶν ἁγίων Ἀγγέλων· γι' αὐτὸ ὅλοι σὲ μακαρίζουμε.</p> <p>Σήμερα ἀνέτειλε σ' ἐμᾶς ἡ μνήμη σου λαμπρότερα ἀπὸ τὸν ἥλιο, χαροποιώντας μας, Πάνσεμνη, μὲ φῶς πλουσίων χαρισμάτων, καὶ βγάζοντάς μας ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῶν παθημάτων· αὐτὴν τὴν μνήμη σου ἐκτελώντας ἐμεῖς, ἐσὺ φύλαγέ μας.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Μαρία Κυρία τοῦ παντός, ἐμένα, πού ὑποδουλώθηκα σὲ σφάλματα, ἐλευθέρωσέ με· Διότι ἐσὺ ἢ ἴδια γέννησες τὸν ἐλευθερωτὴ ὅλων, πού μᾶς λύτρωσε ἀπὸ τὴ δουλεία τῆς ἁμαρτίας μὲ τὸ θεϊκό του νεῦμα (συγκατάθεση).</p> <p>Μικρὴ Συναπτὴ.</p>
--	--	---

<p>(Συλλειτουργικόν. Σελίς 40). Ἐξαποστειλάριον.</p> <p>Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεόκλητον Ἄνναν· τὴν Θεοτόκον αὕτη γάρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κυήσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγχιστεύς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην, θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.</p> <p>Αἶνοι. Στίχοι.</p> <p>(Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43).</p> <p>Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου πρὸς τὴν ἄληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός. (Δίς).</p> <p>Μνήμην ἀγίαν τελοῦντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως, τὸν Λυτρωτὴν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον.</p> <p>Πρὸς τὰς αὔλους χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηνάς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος Ἁγίων, χαρὰ ἐορταζόντων ἄγεται νῦν, τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, οὓς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.</p>		<p>(Συλλειτουργικό. Σελίδα 40). Ἐξαποστειλάριο.</p> <p>Κατὰ χρέος ἅς τιμήσουμε τὴν Ἄννα, θεόκλητη πού ἔχει τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, Ἄννα= Χάρη)· Διότι αὐτή ἀφοῦ γέννησε ἀνέλπιστα τὴν Παρθένο Μαρία, ἀναδείχθηκε συγγενής κατὰ σάρκα τοῦ Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ μας, ὁ ὁποῖος σήμερα κατὰ τρόπο πού ἀρμόζει στόν Θεό τὴν πῆρε στά οὐράνια, γιά νά πρεσβεύει γιά μᾶς καί γιά τὴν εἰρήνη τοῦ κόσμου.</p> <p>Αἶνοι. Στίχοι.</p> <p>(Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43).</p> <p>Ἐκτελώντας εὐτυχῆ, χαρμόσυνη μνήμη ἀνυμνοῦμε, Χριστέ, ἐσένα, ὁ ὁποῖος μετέθεσες τώρα παράδοξα τὴν Ἄννα ἀπό τὴν πρόσκαιρη ζωὴ στήν ἀτελείωτη ζωὴ, ἐπειδὴ εἶναι μητέρα, ἐκείνης πού σ' ἐγέννησε χωρίς ἄνδρα ὑπερφυσικά, δηλαδή τῆς Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητέρας. (Δίς).</p> <p>Ἐκτελώντας τὴν ἀγία μνήμη τῶν Προπατόρων τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννας, πού ἦταν σεβάσμιοι καὶ ἀψεγάδιαστοι (ἀκατηγόρητοι), δοξάζουμε ἀκατάπαυστα τό Λυτρωτὴ καὶ σπλαχνικό Κύριο, ὁ ὁποῖος τοὺς μετέθεσε στή ζωὴ τὴν ἀγέραστη καὶ ἄφθαρτη.</p> <p>Πρὸς τίς πνευματικές πανηγύρεις καὶ τίς κατοικίες τῶν Δικαίων, ὅπου ὑπάρχουν τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων, ὅπου ὑπάρχει τό πλῆθος τῶν Ἁγίων καὶ ἡ ἐορταστικὴ χαρὰ, ὁδηγοῦνται τώρα τὰ πνεύματα τῶν Δικαίων, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννας· Τοὺς ὁποῖους ἐγκωμιάζοντας μέ εὐσέβεια, ἅς τοὺς μακαρίσουμε.</p>
---	--	--

<p>Δόξα... Καὶ νῦν...</p> <p>Δεῦτε φιλοπάροθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνεΐας ἐρασταί, δεῦτε ἐορτάσωμεν, Ἄννης τὴν σεβάσμιον κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτής, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Μεγάλη Δοξολογία. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45).</p> <p>ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ</p> <p>Τυπικά. Μακαρισμοί. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 51-52-53).</p> <p>Ἀντίφωνα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 53-54,-56).</p> <p>Ἀπολυτίκια. Τῆς ἀγίας.</p> <p>Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμὸν ἀειμακάριστε.</p> <p>Τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον.</p> <p>Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,</p>		<p>Δόξα ... Καὶ νῦν...</p> <p>Ἐλάτε ὅλοι οἱ φίλοι τῆς παρθενίας καὶ ἐραστὲς τῆς ἀγνότητος· Ἐλάτε, νὰ ἐορτάσουμε τὴν σεβάσμιαν κοίμησιν τῆς Ἄννης· διότι γέννησε ὑπερφυσικά τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, τὴ Μαρίαν τὴν Κόρη τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τῆς ὁποίας γεννήθηκε ὁ Λυτρωτής, πού φωτίζει καὶ ἀγιάζει τίς ψυχές μας.</p> <p>Μεγάλη Δοξολογία.] (Συλλειτουργικό. Σελίδα 44-45).</p> <p>ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ</p> <p>Τυπικά. Μακαρισμοί. Συλλειτουργικό. Σελίδα 51-52-53).</p> <p>Ἀντίφωνα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 53-54,-56).</p> <p>Ἀπολυτίκια. Τῆς ἀγίας.</p> <p>Κράτησες στὰ σπλάχνα σου, αὐτὴν πού κράτησε τὴ ζωὴ στὰ σπλάχνα της, τὴν ἀγνή Μητέρα τοῦ Θεοῦ, Ἄννα μέ τίς θεϊκές σκέψεις· γι' αὐτό τώρα μετατέθηκες χαίροντας μέ δόξα σέ οὐράνια κατάληξη, ὅπου εἶναι ἡ κατοικία αὐτῶν πού εὐφραίνονται, ζητώντας γι' αὐτούς πού μέ πόθο σέ τιμοῦν συγχώρηση σφαλμάτων παντοτεινά, ἀξιομακάριστη.</p> <p>Τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιο.</p> <p>Προστασία τῶν χριστιανῶν πού δέν ντροπιάζεσαι, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴ ἀμετακίνητη, μὴ παραβλέψεις τίς φωνές τῶν ἀμαρτωλῶν προσευχῶν μας, ἀλλὰ ἔλα βιαστικά σέ βοήθεια ἡμῶν, πού σοῦ φωνάζουμε μέ</p>
---	--	--

τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς
πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ
προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Αναγνώσματα.

Απόστολος.

Πρὸς Γαλάτας (Δ' . 22-27).

Ἀδελφοί, Ἄβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ
τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ
μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται,
ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας.
Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὐταὶ γάρ εἰσι
δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς
δουλείαν γεννῶσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ
Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ
δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν
τέκνων αὐτῆς· ἢ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρᾳ
ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγρα-
πται γάρ· «Εὐφράνθητι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουςα,
ῥῆξον καὶ βόησον οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ
τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν
ἄνδρα».

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Λουκᾶν. (Η' . 16-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος. Οὐδεὶς λύχνον ἄψας

πίστη· τρέξε γρήγορα νὰ πρεσβεύσεις, καὶ σπεῦσε νὰ
ἰκετεύσεις, Θεοτόκε, ἐσύ πού εἶσαι ἢ προστασία, αὐτῶν
πού σέ τιμοῦν.

Αναγνώσματα.

Απόστολος.

Πρὸς Γαλάτας (Δ' . 22-27).

Ἀδελφοί, ὁ Ἄβραάμ ἀπέκτησε δύο γιούς, ἓναν ἀπὸ
τὴν δούλην του, τὴν Ἄγαρ, καὶ ἓναν ἀπὸ τὴν ἐλεύθερη,
τὴ γυναῖκα του τὴ Σάρρα. Ἀλλὰ ὁ μὲν γιὸς πού γεννή-
θηκε ἀπὸ τὴν δούλην, γεννήθηκε σύμφωνα μὲ τὸ νόμο
τῆς σάρκας, ἐνῶ ὁ γιὸς πού γεννήθηκε ἀπὸ τὴν
ἐλεύθερη, γεννήθηκε ἔπειτα ἀπὸ ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ.
Αὐτὰ τὰ δύο γεγονότα ἔχουν καὶ ἀλληγορικὴ σημασία.
Αὐτές οἱ δύο εἶναι οἱ δύο Διαθήκες, ἢ μὲν μία ἀπὸ τὸ
ὄρος Σινᾶ, πού γεννᾷ δούλους, ἢ ὅποια εἶναι ἡ Ἄγαρ.
Διότι τὸ Ἄγαρ εἶναι τὸ ὄρος Σινᾶ στὴν Ἀραβία, καὶ
ἀντιστοιχεῖ στὴν τωρινὴ Ἱερουσαλήμ, πού εἶναι
ὑποταγμένη στὴ δουλεία μαζί μὲ τὰ παιδιά της· ἀλλὰ ἡ
ἄνω Ἱερουσαλήμ (ἢ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ) εἶναι
ἐλεύθερη, καὶ εἶναι μητέρα ὅλων μας. Διότι ἔχει
γραφεῖ ἀπὸ τὸν Προφήτη Ἡσαΐα· Νὰ εὐφραίνεσαι
Ἐκκλησία, πού ὡς στεῖρα δὲν ἀποκτοῦσες παιδιά, βγά-
λε κραυγὴ καὶ φώναξε ἀπὸ χαρὰ, ἐσύ πού δὲν γνώρι-
σες πόνους τοκετοῦ· διότι εἶναι περισσότερα τὰ τέκνα
τῆς ἐρημῆς ἕως τώρα ἀπὸ ἄνδρα (τῆς Ἐκκλησίας) ἀπὸ
ἐκείνης (τῆς συναγωγῆς), πού εἶχε τὸν ἄνδρα, τὸν Θεό.

Εὐαγγέλιο.

Λουκᾶν. (Η' . 16-21).

Εἶπε ὁ Κύριος. Κανεὶς πού ἀνάβει λυχνάρι δὲν τό

<p>καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γὰρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἐὰν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὃς ἐὰν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων· ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλοντες. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν.</p>		<p>καλύπτει κάτω ἀπὸ κάδο, ἢ δὲν τὸ βάζει κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι, ἀλλὰ τὸ τοποθετεῖ ἐπάνω στό λυχνοστάτη, ὥστε ὅσοι μπαίνουν νὰ βλέπουν τὸ φῶς. Διότι ἡ διδασκαλία μου δὲν εἶναι κρυφὸ πρᾶγμα, πού δὲν θὰ γίνῃ φανερό, οὔτε μυστικό, πού δὲν θὰ γίνῃ γνωστό, καὶ δὲν θὰ φανερωθεῖ. Προσέχετε λοιπὸν πῶς ἀκούτε ἀκριβῶς· διότι ὅποιος ἔχει καλὴ διάθεση καὶ προσοχή, θὰ τοῦ δοθεῖ ἡ δυνατότητα γιὰ περισσότερη γνώση, καὶ ὅποιος δὲν ἔχει, θὰ ἀφαιρεθεῖ ἀπ' αὐτόν καὶ αὐτὸ πού νομίζει πῶς ἔχει. Καὶ ἦλθαν σ' αὐτόν ἡ Μητέρα καὶ οἱ ἀδελφοί του, καὶ δὲν μπορούσαν νὰ τὸν πλησιάσουν καὶ νὰ τοῦ μιλήσουν ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους. Καὶ τοῦ ἀνήγγειλαν μερικοὶ λέγοντας· ἡ Μητέρα σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου στέκονται ἔξω καὶ θέλουν νὰ σέ δοῦν. Καὶ ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε καὶ εἶπε σ' αὐτούς· Μητέρα μου καὶ ἀδελφοί μου εἶναι αὐτοί, πού ἀκούουν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν τηροῦν, τὸν βάζουν σέ ἐφαρμογή.</p>
---	--	---